

Hertil kommer, at ifølge EF-traktatens artikel 87, stk. 1, kan statsstøtte kun forbydes, for så vidt den indvirker på konkurrence og handel mellem medlemsstaterne. Det er tvivlsomt i hvilken udstrækning, hvis overhovedet, støtte til almenyttige instanser, der udfører helt lokale aktiviteter, kan påvirke handlen med medlemsstaterne. Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte^(?) anses støtteforanstaltninger, der ikke overstiger 100 000 EUR i en treårig periode, ikke for at opfylde kriterierne i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

2. Den 7. december 2000 fastslog Domstolen i sag C-94/99 (Arge Gewässerschutz mod Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft), at organer, der modtager offentlige tilskud, kan deltage i en procedure vedrørende tildeling af offentlige tjenesteydelsesaftaler.

Ifølge Domstolen er det ikke i strid med princippet om ligebehandling, at de ordregivende myndigheder giver organer, som modtager støtte og derfor kan afgive bud med priser, der er væsentlig lavere end de priser, der tilbydes af de øvrige bydende, der ikke modtager tilskud, adgang til at deltage i en udbudsprocedure vedrørende tildeling af en offentlig kontrakt. Domstolen fastslog, at hvis fællesskabslovgiver havde villet forpligte de ordregivende myndigheder til at udelukke bydende, der modtager offentlig støtte, ville der være blevet fastsat udtrykkelige bestemmelser herom. Domstolen fastslog endvidere, at de ordregivende myndigheder kun under visse særlige omstændigheder, f.eks. hvis der er tale om støtte, der ikke er i overensstemmelse med EF-traktaten, og forpligtelsen til at tilbagebetale den ulovlige støtte vil bringe den bydendes økonomiske stilling i fare, kan tage hensyn til, at der er tale om tilskud, og navnlig om støtte, der ikke er i overensstemmelse med EF-traktaten, og i givet fald udelukke de bydende, der modtager en sådan støtte eller et sådant tilskud.

3. Med hensyn til tildeling af offentlige kontrakter er medlemsstaterne kun forpligtet af direktiverne, hvis kontraktsummen er over vis grænse, som er afhængig af det direktiv, der finder anvendelse. I alle procedurer vedrørende tildeling af offentlige kontrakter, inklusive de procedurer, hvor kontraktsummen ligger under grænserne, skal EF-traktatens grundlæggende bestemmelser i almindelighed og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i særdeleshed overholdes. De ordregivende myndigheder skal, når de optræder som enkeltpersoner inden for Fællesskabet, overholde al lovgivning, der er afledt af EF-traktaten og senere gennemførelsesbestemmelser, herunder Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 91/628/EØF om beskyttelse af dyr under transport.

Ifølge EF-traktatens artikel 211 skal Kommissionen drage omsorg for, at medlemsstaterne gennemfører fællesskabslovgivningen. Dette sker på forskellige måder, f.eks. ved hjælp af undersøgelser på eget initiativ eller på grundlag af klager, der er indgivet af virksomheder eller enkeltpersoner.

⁽¹⁾ Dom af 22. november 2001 i sag C-53/00, Ferring SA mod ACOSS.

⁽²⁾ EFT L 10 af 13.1.2001.

(2002/C 205 E/140)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0397/02

af Elly Plooij-van Gorsel (ELDR) til Kommissionen

(11. februar 2002)

Om: Nedlukning af højflux-reaktoren i Petten (Nederlandene)

Har Kommissionen kendskab til sikkerhedsproblemerne og den heraf følgende foreløbige nedlukning af højflux-reaktoren i Petten?

Har Kommissionen kendskab til, at de nødvendige sikkerhedsforskrifter ikke overholdes? I bekræftende fald, hvad agter Kommissionen at gøre for at give garanti for størst mulig sikkerhed i fremtiden?

Er der fare for en mangel på radioisotoper i Europa, nu hvor reaktoren nedlukkes, og hvorledes agter Kommissionen at give garanti for en hensigtsmæssig behandling af kræftpatienter, som er henvist til Petten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Philippe Busquin

(12. marts 2002)

Den 1. februar 2002 blev det i en artikel i en lokal avis omtalt, at der var en »revne« (egentlig en indvendig svejseomsanomalitet) i højfluxreaktoren (HFR). Denne »revne« har eksisteret siden den nuværende reaktorbeholder blev installeret i 1984. Det er fuldt ud blevet dokumenteret over for de regeludstedende myndigheder. »Revsen« er blevet overvåget og målt løbende i årenes løb under »In Service Inspection«, og i august 2001 førte resultaterne af en inspektion og måling af denne indvendige »revne« til offentlig bekymring om, at »revnen« kunne være vokset. De videnskabelige eksperter, som gennemførte testene, og Nuclear Research and Consultancy Group (NRG) anførte, at grundlaget for at vurdere, at revnen tilsyneladende var blevet større, skyldtes anvendelse af andre instrumenter ved målingen, og at der ikke var nogen fare for sikkerheden. Efter drøftelser og gennemgang af de tekniske detaljer ved målingerne gav de hollandske sikkerhedsmyndigheder (KFD-Kernfysische Dienst) tilladelse til, at reaktoren fortsat kunne være i drift, men anmodede om en yderligere inspektion i løbet af sommeren 2002.

Som svar på de påstande, som en ansat i NRG, der er det hollandske selskab, der driver HFR, fremsatte i 2001, iværksatte de hollandske licensmyndigheder en undersøgelse omkring højfluxreaktorens sikkerhed og funktion. Kommissionen medarbejdede i sin egenskab af licensindehaver fuldt ud ved denne undersøgelse. Konklusionen på undersøgelsen var, at mens ledelsen af højfluxreaktoren fuldt ud havde overholdt licensbetingelserne, havde der været mindre uoverensstemmelser mellem driftsinstruktionerne og de tekniske sikkerhedsspecifikationer, som NRG anvendte, hvilket førte til forskellige fortolkninger af, hvordan nogle procedurer skulle anvendes. I lyset af ovennævnte udtalte Kommissionen over for de hollandske myndigheder og NRG, at det var muligt og ønskeligt, at der skete forbedringer i sikkerhedskulturen omkring driften af HFR.

Efter anmodning fra Det Fælles Forskningscenter (FFC), har Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA) i Wien accepteret at gennemføre et auditbesøg vedrørende sikkerhedskulturen. Auditen startede den 13. februar 2002. IAEA's ekspertpanel, som gennemfører denne audit, vil rapportere direkte til Kommissionen gennem FFC's energiinstitut.

På baggrund af den seneste udvikling har Kommissionen anbefalet, at reaktoren nedlukkes midlertidigt for at muliggøre en yderligere måling af »revnen« (den indvendige svejseomsanomalitet). Nedlukningsperioden vil også blive brugt til at accelerere gennemførelsen af uddannelse og andre foranstaltninger til at forbedre sikkerhedskulturen.

Efter aftale med KFD er det blevet besluttet, at HFR opretholder driften indtil udgangen af den nuværende cyklus (18. februar 2002) for at minimere risikoen for afbrydelse i den kortfristede levering af medicinske radioisotoper, der anvendes til diagnose og behandling af kræft. Dette skulle gøre det muligt for radioisotopproducenter at finde alternative leverancer. I denne forbindelse påskønner Kommissionen det møde mellem de europæiske radioisotopproducenter og sammenslutningen af europæiske forskningsreaktorer, som er planlagt i de kommende dage med henblik på at forhandle beredskabsplaner med reaktoroperatørerne for perioden februar og marts 2002.

(2002/C 205 E/141)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0400/02
af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) til Rådet

(22. februar 2002)

Om: Ikaros-myten og den europæiske kulturpolitik

Den forestående produktion af værket »Ikaros« af den britiske regissør Greenaway inddrager ikke øen Ikaria, hvor Ikaros ifølge den ældgamle myte om Ikaros' fald styrtede ned og blev begravet. Dette har vakt stort mishag blandt øens indbyggere og generelt i den græske offentlighed.

Finansieringen af denne produktion med Kulturolympiadens midler skaber bekymring og tvivl med hensyn til indholdet og målene for kulturpolitikken og dens muligheder for at beskytte og fremme de forskellige folks særlige kulturarv.

Hvad er Den Europæiske Unions økonomiske og politiske deltagelse i Kulturolympiadens programmer? Hvordan vurderer Rådet den ovennævnte kendsgerning, og hvordan agter det at reagere?